

«Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΣ
ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΔΙΟΤΙ
ΚΑΤΕΧΡΑΣΘΗ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΙΣΟΤΗΤΑΣ. ΔΙΟΤΙ ΕΜΑΘΕ ΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΕΣ ΝΑ ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΗΝ
ΑΥΘΑΔΕΙΑ ΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΤΗΝ
ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ ΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
ΤΗΝ ΑΝΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΩΣ
ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΩΣ
«ΥΔΑΙΜΟΝΙΑ»

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ 436π.Χ - 338π.Χ

Στοχάζομαι τον Κυριάκο Μάτση... «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα»... Από το 1958 που σκοτώθηκε από τους Άγγλους, όλοι οι μεταγενέστεροί του τον μνημονεύουν με τα δικά του λόγια. Πως δεν αγωνίστηκε για τα λεφτά.

Από την Ανεξαρτησία και μετά, κάθε αναφορά στον Κυριάκο Μάτση ανοίγει ή κλείνει με την ψυχική φράση του Μάτση. Ου περί χρημάτων τον αγώνα...

Κι όμως ο Κυριάκος Μάτσης έκανε λάθος. Εκτός κι αν μιλούσε μόνο για τον εαυτό του.

Ή εννοούσε και τους συναγωνιστές του. Αλλάζει το θέμα τότε. Διότι όλοι αυτοί που κληρονόμησαν τόσα και τόσα μετά την ηρωική του αυτοθυσία, μόνο περί χρημάτων νοιάστηκαν. Ίδου και το αποτέλεσμα. Χρεοκοπημένοι, διεφθαρμένοι, ανάξιοι και ανίκανοι μιλάμε μέρα νύχτα για την επιβίωσή μας. Χωρίς λεφτά δεν επιβιώνουμε. Οι αχόρταγοι δεν είναι μόνον οι από πάνω. Είναι και οι από κάτω. Οι αγέλες που συνωστίζονται να εξυπηρετήσουν αλλά και να εξυπηρετηθούν.

Ποιος Κυριάκος Μάτσης!.. Στην προϊστορία μας ανήκει. Καμιά σχέση μαζί μας. Απολύτως καμιά. Έζησε, πολέμησε και πέθανε για μian άλλη ζωή.

Αν είχαν οι νεκροί-ήρωες, δικαίωμα μια φορά να ανεβούν στον...πάνω κόσμο των... ζωντανών, θα πρέπει να μάς έφτυναν μέχρι πνιγμού!

Ου περί χρημάτων τον αγώνα... Ποιος πιστεύει ακόμα αυτήν την... κουτουράδα; Ποιος δεν θα αντάλλαζε τον Μάτση, τον Αυξεντίου, τον Παλληκαρίδη με μια εξόφληση των χρεών του; Ποια τράπεζα και ποιο κόμμα, δεν θα τους καταχωρούσε στην κατηγορία σκουπίδια, φτάνει να γέμιζαν τα άδεια ταμεία με νέο, φρέσκο και ζεστό χρήμα;

Είναι αδύνατον να γυρίσουμε το χρόνο πίσω. Ο Μάτσης, ο Αυξεντίου, ο Παλληκαρίδης και αρκετοί άλλοι που έζησαν μέσα στην φτώχεια, αλλά ήταν πάμπλουτοι από ψυχικά αποθέματα, δεν μάς εκπροσωπούν πλέον. Ή καλύτερα δεν μάς εκπροσώπησαν ποτέ.

τον εαυτό τους και μόνο. Και τον χρόνο που έζησαν και τίμησαν με την αναπνοή αλλά κι εκπνοή τους.

Ας τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας. Με το τερατώδες χρέος που φορτωθήκαμε. Με το φρικτό ψέμα που μεγαλώσαμε. Αλλά και με το πιο απαίσιο μέλλον που υφάναμε για τα παιδιά μας.

Είμαι αισιόδοξος! Η αυτοκαταστροφή μας είναι τέλεια. Δεν θα έχει πολλή διάρκεια ακόμα...Και ίσως μετά, άνθρωποι πιο νούσιμοι, πιο φρόνιμοι, βρεθούν να ανοικοδομήσουν ότι μπορεί να στηθεί από την αρχή. Θα χρειαστούν βέβαια και λεφτά. Αλλά θα έχουν, ίσως, μάθει να τα χρησιμοποιούν όχι ως αυτοσκοπό μιας τυχάρπαστης ζωής. Είμαι αισιόδοξος! Η αυτοκαταστροφή μας πλησιάζει στο τέλος της...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΥ